

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Gordilă Nicolae ,
Judecători – Guzun Ion și Diaconu Iurie,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Brînză Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014, în cauza penală privindu-l pe

Brînză Oleg Efrim, născut la 13 martie 1974, originar și domiciliat în s. Molovata r-nul. Dubăsari;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.03.2013-23.12.2013 (prima instanță)
2. 16.04.2014 -22.05.2014 (instanța de apel)
3. 23.10.2014–21.01.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 23 decembrie 2013, Brînză Oleg a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Dodonov Andrei de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. În fapt, prima instanță a reținut, că Brînză Oleg și Dodonov Andrei, împreună și prin înțelegere prealabilă, în noaptea de 31 ianuarie 2013 spre 01 februarie 2013, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului din termopan, au pătruns în biroul șefului Sectorului de Poliție nr. 3 al CPS Centru, mun. Chișinău, Trohih Pavel Vasile, situat pe adresa mun. Chișinău, bd. Iurie Gagarin nr. 3, de unde au sustras un monitor de model „SAMTRON 72 V” cu diametru de 19 în valoare de 1800 lei, o web cameră de model „Alba Ap-3211” în valoare de 200 lei – bunuri materiale personale ale părții vătămate Trohih Pavel în sumă totală de 2000 lei.

Ulterior prin deteriorarea lacătului de la ușă din incinta sectorului au pătruns în biroul ofițerului operativ a Sectorului de Poliție nr. 3 al CPS Centru, mun. Chișinău Tanas Igor Anatolie de unde au sustras un Notebook cu încărcător de model „Sonz Vazo VGN-FW3IJ” în valoare de 15000 lei, un mouse de model „4Tech” de culoare neagră în valoare de 350 lei, un USB port de model „Esperanza E4116” în valoare de

150 lei - bunuri materiale în sumă totală de 15500 lei, care aparțineau părții vătămate Tanas Igor Anatolie.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului Brînză Oleg, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2014 a fost admis apelul declarat de către avocatul Caragia Elisaveta în numele inculpatului Brînză Oleg, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Brînză Oleg Efrim pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. art. 186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal i-a fost stabilită o pedeapsă de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința a fost menținută fără modificări.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Brînză Oleg prin care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, invocând următoarele motive:

- instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a dat deplină eficiență faptului că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 zile de la data pronunțării deciziei. Din materialele cauzei rezultă că recursul ordinar este depus în termen.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) ,10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; s-au aplicat pedepse în alte limite decît cele prevăzute de lege.

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel și critică această hotărîre numai referitor la stabilirea pedepsei pe care consideră că nu a fost individualizată corect.

Motivul invocat de recurent, precum că instanțele de judecată incorect au individualizat pedeapsa și greșit au aplicat prevederile art. 61, 75 Cod penal, Colegiul îl consideră neîntemeiat.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Brînză Oleg pentru infracțiunea comisă, instanțele de judecată au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat care este fără antecedente penale, însă dînsul a mai comis infracțiuni similare (f.d.186 Vol. I) procesul penal în privința sa fiind încetat de mai multe ori în legătură cu împăcarea părților, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, drept circumstanțe atenuante fiind căința sinceră, a recunoscut pe deplin vina.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanțele de judecată au conchis că corectarea și reeducarea inculpatului nu poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii sau cu aplicarea amenzii penale. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanța de apel, numindu-i o pedeapsă mai blîndă cu închisoare pe un termen de 1 an, a respectat limita art. 186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 78 Cod penal. Astfel se consideră neîntemeiat argumentul recurentului, precum că instanța de apel, în decizia sa, nu a indicat motivele condamnării executării pedepsei aplicate inculpatului Brînză Oleg.

Raportînd aceste circumstanțe la afirmația recurentului, precum că instanța de apel nu a dat răspuns la motivele apelului, Colegiul conchide că aceasta nu se confirmă, deoarece instanța s-a pronunțat detaliat și motivat asupra tuturor motivelor relevante aduse în apel iar pedeapsa aplicată inculpatului Brînză Oleg este echitabilă și în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, Colegiul apreciază că temeiul invocat de recurent în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Brînză Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chişinău din 22 mai 2014, în cauza penală privindu-l pe Brînză Oleg Efrim ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă,
Pronunţată integral la 18 februarie 2015.

Preşedinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie